

„Мач кнеза Стефана“, Драган Лакићевић
Како су двоје деце спасили мач кнеза Стефана

Роман „Мач кнеза Стефана“ говори о томе како се страшно живело у Србији када су њоме владали Турци.

Ова књига говори и о томе да нико је превише млад да би био храбар и херој. Говори о двоје деце који су спасили мач кнеза Стефана Лазаревића. Турци су траћили благо и украли мач кнеза Стефана Лазаревића. Игуман је пробао да га мења за дукате, али Османага је знао да мач вреди више. Мач је био симбол борбе против Турака и зато је мислио да ће их, ако остану без мача, покорити до краја. Људе је то само навело да се више опиру.

Сви знамо како је прошао Мујо који је помагао Турима у отмици оваца. Ни Омер није ништа боље прошао. Хајдуци су се организовали и борили да по сваку цену поврате чудесни мач од златних плочица. Мач је био само додатни разлог да се Турцима пружи отпор, да се дигне устанак. У одлучујућем тренутку битке мач почиње да сија и показује своју моћ. Светлост је заслепљујућа и Турци падају мртви. Мач је поново слободан и у рукама народа.

Ликови у овој књизи су: Бели, Вукашин, Османага, Извор Јагличић, Миоша, Добрија, Мерима, хајдуци и многи други.

Мој омиљени део књиге је део у ком се говори о Ђашу који брани Белог и не дозвољава да му било ко украде или отме овце. Ко год је покушао, био је озбиљно кажњен. И не само кажњен, него је и за казну свако чуо. А ако би се неко усудио да проба поново, а Турци јесу, казна би била још суровија, спалио би му кућу.

„Сеоски шпијун Љуба Губа распитивао се по селу откуда Беломе овце. Сви су рекли исто: дао му Ђашо – ђаво, његов пријатељ из пећине. То што свака овца има модро под грлом – то их Ђашо обележава, да се познају његове; ко их узме, узеће га Ђашо и одвести у пећину, да му тамо буде чобанин.“

Порука ове књиге је да се ни један народ не сме поробљавати ни мучити. Оно што се посебно не сме радити јесте да се било човеку или народу отима нешто што им је важно.

Из књиге „Мач кнеза Стефана“ сам научио да се људи, чак и посвађани, када се нађу у заједничкој невољи, уједине и боре за заједнички циљ. Када су уједињени, готово да су непобедиви. Такође сам открио неке нове ствари из наше историје, које су ме подстакле да истражујем даље.

Свако кога бар мало интересује наша историја и историја уопште, не би требало да пропусти ову књигу. Она је некако заразна и када почнете да је читате, не можете да је испустите из руку.